

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Capouškem, Ph.D., MBA
sídlem Milady Horákové 176/68, Praha 7

proti

žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 118/16, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komice České advokátní komory ze dne 7. 11. 2019, sp. zn. K 22/2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí kárného senátu žalované ze dne 14. 9. 2018, sp. zn. K 22/2018. V kárném řízení byl žalobce shledán vinným, že se dopustil kárného provinění tím, že poté, co poté, co ho na základě plné moci ze dne 27. 3. 2017 zmocnila R. W. k jejímu zastoupení ve všech jejích právních věcech, zejména ve věci týkající se úpravy péče a změny výživného na nezl. T. W., a toto zmocnění přijal, v rámci svého prověření dne 27. 3. 2017 udělil pro své zastoupení generální zmocnění a/nebo pověření svému zaměstnanci JUDr. M. D. a umožnil mu tak skrytý výkon advokacie, tedy při výkonu advokacie

nejednal svědomitě, v rámci svého pověření udělil pro své zastoupení generální zmocnění svému zaměstnanci, a neudělil jinému svému zaměstnanci náležité poučení před jeho ustanovením svým zástupcem pro provedení jednotlivých úkonů právní pomoci, čímž porušil ust. § 16 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o advokacii*“), ust. § 26 odst. 2 zákona o advokacii, ust. čl. 2 odst. 1, 2 usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/1998 Věstníku, kterým se stanoví pravidla pro výkon substitučního oprávnění substitučního oprávnění advokátních koncipientů a jiných zaměstnanců advokáta (dále také jen „*usnesení ČAK č. 6/1998*“). Za to mu byla uložena pokuta ve výši 122 000 Kč, a náhrada nákladů kárného řízení.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, soudní přezkum vymezil těmito žalobními body. Namítl, že jeho nepřítomnost na ústním jednání dne 14. září 2018 založila vadu řízení, neboť sice souhlasil s projednáním věci v nepřítomnosti, nikoliv ale s tím, že nebude moci přednést svůj závěrečný návrh, ani že by nemohl klást svědkovi otázky a vyjádřit se k dalšímu dokazování, k jednání nebyl předvolán. Vytýká žalovanému, že mu nezaslal protokol z tohoto jednání, a tak nemohl reagovat na doplnění dokazování. Uvedl, že rozhodnutí mu bylo doručeno až dne 12. 6. 2019, tedy zhruba po devíti měsících, proto měl celou dobu za to, že kárné řízení dále probíhá, rozhodnutí pro něj tak bylo překvapivé. Nesouhlasí s vypořádáním tohoto svého nesouhlasu, který uvedl v odvolání, neboť to, že jeho zástupce byl nahlédnout do spisu, nemůže zhojit shora uvedenou vadu řízení.

[3] Žalobce dále napadá zjištění týkající se jeho pobočky, neboť již z data 2. 2. 2015 má řádně nahlášenou pobočku.

[4] V dalším žalobním bodě namítá porušení presumpce neviny, neboť skutek byl vymezěn počínaje dnem 23. 7. 2017, úvahy žalované týkající se působení žalobce a jeho zaměstnance v roce 2015 tak jsou mimo toto časové období. Rovněž namítá, že k tomuto časovému období nebylo vedeno dokazování.

[5] Žalobce v dalším žalobním bodě napadá rozpor mezi právním hodnocením skutku v kárné žalobě a v kárném rozhodnutí, kdy v rozhodnutí byla přidána skutková věta „*neudělil jinému svému zaměstnanci náležité poučení před jeho ustanovením svým zástupcem pro provedení jednotlivých úkonů právní pomoci*“, což považuje za rozšíření, na něž nebyl upozorněn a nemohl se mu tak bránit. Spatřuje v tomto postupu rozpor s analogickou aplikací ust. § 190 trestního řádu.

[6] Další žalobní bod žalobce koncentruje do nesouhlasu s posouzením jednání jako skrytého výkonu advokacie. Poukázal na to, že jeho zaměstnanec byl osobu s vysokoškolským vzděláním, odborně zralý a na výši, takové zastupování v předmětné době umožňovalo ust. § 25 občanského soudního řádu. Usnesení ČAK č. 6/1998 bylo přijato dne 15. května 2018, rozesláno dne 25. září 2018, účinnosti nabylo třicátým dnem po jeho vyhlášení, do tohoto data tak bylo zastoupení advokáta jeho zaměstnancem lege artis. Opakuje, že formulace plné moci byla formálním pochybením a neumožňovala skrytý výkon advokacie, kdy zaměstnanec při účasti na úkonech soudu vždy zakládal do spisu pověření pro jednotlivý úkon právní služby. Skutečnost, že veškerá pověření nejsou v soudním spise zažurnalizovaná, nemůže být kladeno k tíži žalobce, kdy z praxe je

známo, že někdy je pověření po nahlédnutí předsedou senátu vráceno zástupci. Namítá, že jeho zaměstnanec nikdy nevykonával jakoukoliv činnost svým jménem a na svůj účet, veškeré platby byly účtovány klientům žalobcem. Poukazuje na vlastnosti procesní plné moci, není tak nutné, aby ta obsahovala pravidla konzultací zvoleného zástupce a jeho substituta. Žalobce se po dobu své praxe s takovou formulací v plné moci nikdy nesetkal.

[7] Žalobce dále namítá protiprávní důkazní prostředky, a to dokazování provedené spisy soudu ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 15 C 106/2015 a Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 0 P 68/2017, proto k nim nemá být přihlédnuto, neboť vyžádání spisů bylo v rozporu s ust. § 192 odst. 1 Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, čj. 505/2001-Org, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy (dále také jen „*kancelářský řád*“). Namítá, že žalovaná nesplňuje definici jiného státního orgánu, neboť je samosprávnou profesní komorou. Rovněž uvádí, že ačkoliv tuto skutečnost namítal v odvolání, žalovaná k ní nepřihlédla. Dále rozporuje provedení důkaz svědeckou výpovědí advokáta, kdy jeho výpověď je v rozporu z emailem ze dne 11. listopadu 2015, 4. ledna 2016, 24. listopadu 2015, 20. listopadu 2015, kdy v emailech je vždy uvedeno, že zaměstnanec žalobce vždy signalizoval své právní postavení tak, že informaci předá svému zaměstnavateli – žalobci. Pokud tyto emaily svědek obdržel a vyvozuje z nich něco jiného, je otázkou, zda se nejedná o účelové tvrzení zastat se svého klienta, který nebyl ve sporu úspěšný. Stejně jako v předchozí námitce uvádí, že žalovaná se k ní nijak nevyjádřila.

[8] V dalším žalobním bodu namítá nepřiměřenost uloženého trestu. Poukazuje přitom, že z náhledu do databáze žalované zjistil uložení různých trestů (v 17 případech od 10 000 Kč do 100 000 Kč). V jeho případě uvádí, že jeho zaměstnanec zakládal do spisů jednotlivá pověření, v rámci komunikace s protistranou deklaroval své právní postavení, klientka žalobce vyjádřila písemně svůj dík a poděkovala žalobci za poskytnuté právní služby, občanský soudní řád zastoupení zaměstnancem umožňoval, stěžovatelem byla protistrana neúspěšná, žalobce spolupracoval s kárnými orgány a uznal své formální pochybení, je osobou kárně bezúhonnou za celou svou dobu 30 let praxe. Proto uložení sankce, která je násobně vyšší, než předchozí případy, ač se jednalo závažnější provinění (vesměs úmyslné neinformování klienta, zanedbání péče, manipulace s finančními prostředky klientů v depozitu, nevedení knihy podpisů).

[9] Dále namítá nedostatečné odůvodnění rozhodnutí, které vznáší ve velmi obecné rovině, konkrétněji namítá, že absentují úvahy na jeho argumentaci a důkazy (pobočka, založení pověření k soudu, emailová korespondence, nepoužitelnost důkazů, neadekvátnost sankce). Poukazuje na časovou prodlevu v řízení, kdy prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno 14. 9. 2018, vyhotoveno 7. 6. 2019, napadené rozhodnutí vydáno 7. 11. 2019, vyhotoveno 12. 6. 2020.

[10] Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila a navrhovala ji zamítnout jako nedůvodnou. Uvedla, že žalobce byl předvolán na jednání na den 1. 6. 2018, jednání se osobně účastnil, následně bylo jednání nařízeno na 14. 9. 2018, předvolání bylo žalobci doručeno dne 27. 6. 2018, žalobce se z jednání omluvil dne 10. 8. 2018, na tomto jednání bylo vyhlášeno rozhodnutí kárného senátu. Ohledně provedení důkazů při jednání dne 14. 9. 2018 uvádí, že návrh na provedení dokazování výslechem svědka byl učiněn při ústním

jednání dne 1. 6. 2018, jemuž byl žalobce přítomen. K pobočce žalobce odkazuje na obsah matričních listů, pokud v nich byl neúplný údaj, měl to žalobce kárnému senátu doložit; pokud tak činí až v řízení soudním, nemůže jít taková skutečnost k tíži žalované. Jednalo se pouze o dílčí závěr, jež je pro posouzení jednání poměrně nepodstatný. Při hodnocení jednání je možné vycházet i z času předcházejícího popisu skutku, zjištění se nevztahovalo k jednání, ale k subjektivní vědomosti žalobce o tom, že takový postup není v souladu s pravidly. K povaze kárného řízení uvedl, že není trestním řízením, ustanovení trestního řádu je užíváno pouze podpůrně, ani v soudním či kárném řízení není posuzující orgán vázán právní kvalifikací skutku. Odlišné právní hodnocení nemá vliv na sazbu trestu. Při posuzování výše trestu byly posouzeny všechny polehčující i přitěžující okolnosti, poukazuje na zákonnou sazbu, kdy jde o spodní hranici, o kárných opatřeních citelnějších (pozastavení výkonu advokacie, vyškrtnutí ze seznamu advokátů).

[11] Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali.

[12] Z obsahu předloženého správního spisu plynou tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby podstatné skutečnosti.

[13] Ve správním spise je založen úplný výpis matričního listu žalobce ke dni 3. 11. 2017, 2. 3. 2018 a 1. 6. 2018, není v něm uvedena žádná pobočka žalobce.

[14] V kárné žalobě byl vymezen skutek tak, že *„poté, co poté, co ho na základě plné moci ze dne 27. 3. 2017 zmocnila R. W. k jejímu zastoupení ve všech jejích právních věcech, zejména ve věci týkající se úpravy péče a změny výživného na nezl. T. W., a toto zmocnění přijal, v rámci svého prověření dne 27. 3. 2017 udělil pro své zastoupení generální zmocnění a/nebo pověření svému zaměstnanci JUDr. M. D. a umožnil mu tak skrytý výkon advokacie,...“*, který je právně posouzen jako porušení ust. § 16 odst. 2 a § 26 odst. 2 zákona o advokacii.

[15] Dále je zde založen protokol o jednání kárného senátu ze dne 1. 6. 2018, ke konci jednání byly navrženy další důkazy (připojené spisy soudu, výslech svědka – advokáta protistrany), žalobce uvedl, že omlouvá svou účast u odročeného jednání, požádal o zaslání protokolu mj. z odročeného jednání.

[16] Předvolání k jednání kárného senátu na den 14. 9. 2018 bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 27. 6. 2018.

[17] Jednání kárného senátu se konalo podle protokolu dne 14. 9. 2018, na něm byly provedeny k důkazu spisy soudu a vyslechnut svědek – advokát protistrany. Žalobce se ústního jednání neúčastnil. Na konci jednání bylo vyhlášeno rozhodnutí.

[18] Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 12. 6. 2019. Ve výroku je ve skutkové větě přidána část věty: *„neudělil jinému svému zaměstnanci náležité poučení před jeho ustanovením svým zástupcem pro provedení jednotlivých úkonů právní pomoci“*, v části naplnění skutkové podstaty slova *„neudělil jinému svému zaměstnanci náležité poučení před jeho ustanovením svým zástupcem pro provedení jednotlivých úkonů právní pomoci“*, a v právním hodnocení přidáno ust. čl. 2 odst. 1, 2 usnesení ČAK č. 6/1998. V jeho

odůvodnění je mj. uvedeno, že stěžejním důkazem byla zejména výpověď žalobce a jeho písemnosti, svědecká výpověď zaměstnance a advokáta protistrany, spisy soudu, emailová korespondence žalobce a advokáta protistrany. Jednání bylo posouzeno jako dlouhodobé a pro žalobce běžným, což plyne z listin založených v soudních spisech, ze kterých je zřejmé, že zaměstnanec žalobce za něho běžně zastupoval u soudu, přičemž nejsou doložena jednotlivá zmocnění, i když v některých případech doložena jsou. Dále byl proveden důkaz procesní plnou mocí, která byla udělena klientkou žalobce, na níž byla zmocňovací doložka pro žalobce, totožná plná moc byla předložena i v soudních spisech v řízeních 15 C 106/2015 a 0 P 68/2017. Podpis žalobce je zcela zřetelně graficky umístěn pod podpisem zaměstnance žalobce, přičemž tato skutečnost není běžnou, nejprve by měl plnou moc podepsat žalobce, a teprve potom další zmocněný. I z grafického provedení dovodil kárný senát, že klientka uděluje v první řadě plnou moc zaměstnanci žalobce, který pouze deklaruje, že je součástí advokátní kanceláře žalobce. V souvislosti s grafickou úpravou nelze odhlédnout od dopsaného pověření (zcela jiné písmo) pro advokátní koncipientku, z čehož kárný senát dospěl k závěru, že pověření bylo na plnou moc dopsáno později. V neprospěch obhajoby kárný senát hodnotil, že na plné moci ze dne 24. 4. 2015 je podpis koncipientky, ač ta se jí stala až dne 8. 7. 2015, proč je tato osoba označena akademickým titulem a je uvedeno evidenční číslo komory. Další důkazy jsou emailová korespondence předložená stěžovatelem a následně advokátem protistrany do spisu, z níž je zřejmé, že zaměstnanec žalobce jednal přímo s advokátem, že nevystupoval jako zaměstnanec žalobce, a jako skutečný zástupce. K uložené sankci je uvedeno, že postačí uložení kárného opatření formou pokuty, při určování výše pokuty vyšel kárný senát ze závažnosti kárného provinění (středně závažné), uložená pokuta odpovídá desetinásobku minimální měsíční mzdy, což odpovídá i majetkovým poměrům žalobce. V předchozí části odůvodnění, pokud je konkrétně zmiňována emailová korespondence zaměstnance žalobce a advokáta protistrany, tak se jedná o emaily z 20. 11. 2015, v němž se zaměstnanec žalobce obrací na advokáta protistrany v zastoupení žalobce, reakci očekává vůči sobě, nikoliv vůči žalobci, a korespondence je vedena nikoliv z emailové adresy advokátní kanceláře, ale adresou zaměstnance. Dále je to emailová zpráva z 4. 1. 2016, zaměstnanec žalobce se obrací v zastoupení žalobce na advokáta protistrany, zpráva je zasílána z emailové adresy zaměstnance. Dále v odůvodnění v odst. 51 zmíněno, že ve spise založené matriční listy nesvědčí tomu, že žalobce nemá zapsanu žádnou pobočku.

[19] Žalobce proti němu podal odvolání, v něm nenamítá neúplnost v matrice žalované týkající se jeho pobočky.

[20] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že o skutečnosti, že se bude konat jednání dne 14. 9. 2018 byl informován, převzal oznámení o jeho konání dne 27. 6. 2018, z jednání se omluvil, udělil plnou moc k nahlížení do spisu advokátovi, který se dne 11. 9. 2018 dostavil do kanceláře, kde mu byl spis předložen. Ohledně jednání jeho zaměstnance je uvedeno, že udělená plná moc povinnost zaměstnanci konzultace s žalobcem neobsahuje, je odkázáno na judikaturu soudů týkající se soustavnosti výkonu funkce koncipienta a zaměstnance advokáta. Ohledně vymezení skutku je uvedeno, že totožnost skutku byla zachována jak v kárné žalobě, tak v rozhodnutí, jednání bylo vymezeno v žalobě. Pokud žalobce zmocnil svého zaměstnance plnou mocí k tomu, aby zastupoval jeho klientku ve stejném rozsahu, jak byl sám zmocněn, jde o poskytování právních služeb. Ohledně závažnosti provinění je uvedeno, že jednání žalobce trvalo

poměrně dlouhou dobu, i v předchozí době se jeho zaměstnanec dopouštěl obdobného jednání při zastupování klientů, kde bylo učiněno oznámení komoře, muselo mu tak být známo, že toto jednání je v rozporu se zákonem.

[21] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[22] Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o advokacii, ve znění účinném v rozhodné době: *„Při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.“*

[23] Podle ust. § 26 odst. 2 zákona o advokacii: *„Nestanoví-li zvláštní předpis jinak, může advokáta při jednotlivých úkonech právní pomoci zastoupit i zaměstnanec advokáta nebo advokátní koncipient.“*

[24] Podle čl. 2 usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/1998 Věstníku: *„(1) Advokát může ustanovit advokátního koncipienta nebo jiného svého zaměstnance svým zástupcem jen pro provedení takových úkonů právní pomoci, u nichž lze vzhledem k jeho znalostem, osobním vlastnostem a dosavadní praxi, jakož i vzhledem k povaze věci předpokládat, že je advokátní koncipient nebo jiný zaměstnanec advokáta provede s potřebnou odbornou péčí a v souladu s právy a povinnostmi, které pro advokáta vyplývají ze zákona a ze stanovských předpisů. (2) Advokát je povinen udělit advokátnímu koncipientovi nebo jinému svému zaměstnanci před ustanovením podle odstavce 1 náležité poučení.“*

[25] V první části žalobních bodů, které se týkají namítaného krácení účastenských práv žalobce, soud z postupu žalované žádnou takovou skutečnost nezjistil. Žalobce se na jednání konaném dne 1. 6. 2018 omluvil z dalšího nařízeného jednání, o němž byl řádně vyrozuměn předvoláním k jednání, které mu bylo doručeno dne 27. 6. 2018. U jednání dne 14. 9. 2018 tak byly dány podmínky k tomu, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Na jednání dne 1. 6. 2018 byly sděleny návrhy na doplnění dokazování, které případně budou v dalším řízení provedeny, některé z nich (dokazování soudními spisy, výslech advokáta protistrany jako svědka) byly na dalším jednání provedeny. Žalobce tak byl rovněž informován o tom, jak bude případně dokazování doplňováno. Měl tak možnost na toto doplnění dokazování reagovat, včetně případně kladení otázek svědkovi. Pokud se dalšího jednání, na němž bylo dokazování doplňováno, neúčastnil, ač k němu byl předvolán, k porušení jeho účastenského práva nedošlo, neboť možnost uplatnit svá práva mu nebyla odepřena. Jediné porušení postupu kárného senátu žalované tak zůstává v tom, že žalobci nebyla zaslána kopie z jednání dne 14. 9. 2018 (ve spise o tom není žádný doklad), což však soud nepovažuje za porušení účastenských práv žalobce, neboť takovou povinnost právo žalované nestanoví, a žalobce měl možnost o zaslání tohoto protokolu po skončení jednání požádat. Okolnosti, že na jednání dne 14. 9. 2018 došlo k vyhlášení rozhodnutí a žalobce namítá, že neměl možnost se k věci vyjádřit, pramení z jeho postupu v řízení, nikoliv z porušení pravidel žalovanou.

[26] V dalším žalobním bodě žalobce napadá závěr ohledně jeho pobočky v Praze 7, když k žalobě přikládal výpis z potvrzení komory, kde je tato pobočka uvedena ke dni 2. 2. 2015. Tuto okolnost uváděl kárný senát v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, nikde ji však pro hodnocení viny či trestu dále neuvádí a je zjevné, že z ní nijak nevychází. Soud tak hodnotí tuto nejasnost jako marginální a pro samotné rozhodnutí nepodstatnou.

[27] Žalobcem namítané porušení presumpce neviny týkající se hodnocení jeho činnosti před časovým vymezením skutku kladenému mu za vinu soud neshledal. Jak je patrné z odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, hodnocení období předchozího dne 27. 3. 2017 se týká subjektivní vědomosti žalobce o existenci pravidel pro zastupování advokáta zaměstnancem, nikoliv skutkových okolností zakládajících skutkovou podstatu deliktního jednání.

[28] Soud neshledal dále ani nepřípustné rozšíření vymezení skutku v kárné žalobě a rozhodnutí (resp. lépe řečeno, zda se o rozšíření jednalo a pokud ano, zda byla žalobci zachována všechna jeho procesní práva k obraně). Je pravda, že toto vymezení je širší jak co do popisu skutku (v rozhodnutí přidáno „neudělil jinému svému zaměstnanci náležité poučení před jeho ustanovením svým zástupcem pro provedení jednotlivých úkonů právní pomoci“), tak co do konstatace naplnění skutkové podstaty (v rozhodnutí přidané „neudělil jinému svému zaměstnanci náležité poučení před jeho ustanovením svým zástupcem pro provedení jednotlivých úkonů právní pomoci“), a v právním hodnocení porušení ust. čl. 2 odst. 1, 2 usnesení ČAK č. 6/2018. Toto rozšíření popisu však podle názoru soudu pouze zpřesňuje již předtím dostatečně vymezené deliktní jednání. Je pravda, že v právním hodnocení k němu přidává další naplnění skutkové podstaty, nicméně vzhledem k tomu, že toto doplnění se týká způsobu provedení v poměrně nepodstatné části, nemá to vliv na skutkové vymezení deliktního jednání jako celku, které již bylo provedeno v kárné žalobě. K tomuto závěru soud vede to, že doplnění způsobu provedení se týká neudělení náležitého poučení svému zaměstnanci, což podle názoru soudu již bylo obsaženo v původně vymezeném skutku včetně jeho právního posouzení (udělení generálního zmocnění svému zaměstnanci a umožnění tak skrytého výkonu advokacie). K tomu podle názoru soudu i směřovalo prováděné dokazování, kdy předmět dokazování se nekoncentroval na možné udělení poučení zaměstnanci, k tomu podle obsahu protokolů z jednání nesměřovaly ani otázky na žalobce či svědky.

[29] Dále soud uvádí, že podle jeho názoru s ohledem na skutečnost, že toto rozšíření skutkové věty a právního posouzení nemá vliv na sazbu trestu, která je stále táž, nemůže mít odraz v případném přísnějším posouzení jednání žalobce. Podle názoru soudu tak v tomto případě je možné vyjít z vymezení „povahy věci“ podle ust. § 35e odst. 2 zákona o advokacii, a neaplikovat trestní řád v jeho ustanovení § 190, které se týká předběžného projednání obžaloby a který by podle názoru soudu ani tady nebyl naplněn, neboť se týká jiného právního posouzení skutku, což v tomto případě podle názoru soudu naplněno nebylo. Soud tak vychází z toho, že skutek byl stále týž (udělení generálního zmocnění zaměstnanci žalobce a umožnění skrytého výkonu advokacie), a jeho doplnění (neudělení poučení před provedením jednotlivých úkonů právní pomoci) tak na toto vymezení skutku jako takového nemělo podstatný vliv.

[30] V dalším žalobním bodě žalobce napadá závěr o skrytém výkonu advokacie, namítá, že jeho zaměstnanec byl vysokoškolsky vzdělaný a v rozhodné době mohl vykonávat zastoupení podle občanského soudního řádu. Tak ale právní posouzení jednání žalobce vymezeno nebylo – není sporu o tom, že možnost zastoupení zaměstnancem advokáta podle občanského soudního řádu je možná, ale v tom, že se tak dělo univerzálním pověřením v plné moci a následně pak tento zaměstnanec zastupoval žalobce dlouhodobě a opakovaně. Soud nesouhlasí ani s tím, že do doby nabytí účinnosti změny usnesení ČAK č. 6/1998 (tedy v říjnu 2018) takový postup byl podle stavovského předpisu možný, neboť doplnění skutku o porušení tohoto ustanovení spatřuje porušení povinnosti podle čl. 2 odst. 2, který byl stále týž, jako před provedenou novelizací tohoto stavovského předpisu. Obsahově pak povinnost podle čl. 2 odst. 1 usnesení ČAK č. 6/1998 byla podle názoru soudu velmi obdobná znění účinném po 24. 10. 2018.

[31] Pokud žalobce uvádí, že ve formulaci příslušné plné moci bylo formální pochybení, pak se soud ztotožňuje s žalovanou, že s ohledem na další jednání žalobce a jeho zaměstnance nelze žádnou bagatelizaci této formulace připustit. Pokud by se mělo jednat o formální pochybení, není soudu dost dobře jasné, proč nebylo jednoduchým způsobem napraveno a zejména proč bylo nadále podle něj opakovaně postupováno. Pokud žalobce uvádí, že všechna potvrzení nemusí být v soudním spise zažurnalizovaná, pak takové tvrzení je natolik obecné, že k němu soud nemůže přijmout konkrétnější závěr – pokud se tak v soudním řízení skutečně stalo, musí žalobce v žalobě uvést, kdy to bylo, a z čeho to vyplývá. Rovněž není podstatné, jak žalobce namítá v žalobě, zda jeho zaměstnanec vykonával činnost svým jménem a na svůj účet, neboť to není podstatou řešené věci. Okolnosti, komu směřovaly platby za služby, tak nemají žádný vliv na posouzení jednání žalobce a jeho posouzení jako kárného provinění. Pokud žalobce uváděl, že se za svou praxi nesetkal s plnou mocí, která by obsahovala pravidla vzájemné konzultace, pak podle názoru soudu rovněž nejde o nijak podstatný argument uvedený v odůvodnění rozhodnutí, a pouze dokresluje celková skutková zjištění. Soud pouze znovu opakuje, že žalobce nebyl postižen za nedostatky v plné moci, ale za to, že umožnil opakovaně výkon advokátní činnosti svému zaměstnanci.

[32] V dalším žalobním bodě žalobce namítá protiprávní použití spisů soudu. K tomu podle názoru soudu nedošlo, neboť pokud spisy byly vyžádány i podle vnitřního kancelářského řádu, v tomto řízení splňuje žalovaná postavení „jiného státního orgánu“ podle žalobcem namítaného znění ust. § 192 vnitřního kancelářského řádu, když vykonává pravomoc svěřenou jí zákonem v oblasti veřejné správy. Soud nicméně uvádí, že z odůvodnění rozhodnutí i předloženého správního spisu plyne, že žalovaná vycházela z protokolů z jednání z těchto soudních spisů, které nejsou nijak utajovány a může je poskytnout i účastník příslušného soudního řízení, který na jejich opis má právo; pokud by tak spisy nebyly soudem zapůjčeny, mohly být skutečnosti týkající se jednotlivých soudních jednání zjištěny z protokolů o jednání.

[33] Žalobce napadá výslech svědka – advokáta protistrany – přičemž zpochybňuje jeho svědeckou výpověď. Podle názoru soudu skutečnosti, které žalobce v žalobě uvádí (tedy označení zaměstnance v emailech proběhlých mezi jeho zaměstnancem a advokátem protistrany), jimiž svědeckou výpověď zpochybňuje,

nevypovídají nic o tom, o čem svědek hovořil, a to interpretací osobních setkání se zaměstnancem žalobce. Pokud zaměstnanec v emailech signalizoval, že se jedná o zaměstnance žalobce, nic to nezpochybňuje svědectví v tom, s kým konkrétně svědek jednal, jak si při jednání tato osoba počínala a co bylo obsahem jejího jednání.

[34] V dalším žalobním bodě žalobce poukazuje na pokuty uložené v jiných řízeních vůči advokátům. Soud v tomto směru souhlasí s žalovaným, který v odůvodnění rozhodnutí poukázal na to, že je odrazem jeho pravomoci, když uložená pokuta byla v dolní hranici sazby, byť je pravda, že žalovaný žádný rozbor jiných případů, které žalobce namítal již v odvolání, neprovedl. Nicméně, soud je toho názoru, že z výčtu s jinými uloženými tresty nelze zdůvodnit možnost snížení uloženého trestu za situace, kdy příslušný správní orgán má pravomoc k trestání vyjádřené zákonnou trestní sazbou a v konkrétním případě trest odůvodní, což se v daném případě stalo. Další skutečnosti, které žalobce uvádí v žalobě proti výši trestu, nebyly v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice konkrétně rozebrány, nicméně soud má za to, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí úvahu o výši trestu obsahuje (středně závažné provinění, výši trestu umožňují majetkové poměry žalobce, jedná se o trest v dolní polovině sazby). Tím musely být zohledněny i polehčující okolnosti, byť se tak nestalo v odůvodnění výslovně.

[35] Žalobní bod, který napadal nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud i s ohledem na shora uvedené, nemá za důvodný, když odůvodnění zejména napadeného rozhodnutí je stručnější, nicméně s ohledem na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí lze podle názoru soudu hodnocení věci i právní závěry z obou odůvodnění učinit.

[36] Ohledně namítané délky pro vypracování vyhotovení jak prvostupňového, tak napadeného rozhodnutí, soud uvádí, že ji hodnotí jako značně dlouhou, nicméně sama o sobě tato skutečnost neznamená nezákonnost rozhodnutí.

[37] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[38] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. února 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu